

Biallergi

Gunnar Dahl i juni 1999

Jag blev biallergisk för 6-7 år sedan och efter några ordentliga allergichocker slutade jag med biodling. Jag har nu gått fem år på en hyposensibiliseringskur på Karolinska sjukhuset. Resultatet är mycket positivt och för biodlare som fått samma problem vill jag meddela att det finns en bortre parentes.

Hyposensibiliseringen går ut på att man under fem års tid får en spruta i armen var åttonde vecka. Sista gången jag var på Karolinska fick jag veta att jag inte behöver komma längre. Jag har nu livslång immunitet mot bisticck. Antikroppar i blodet mot bigift visar att jag fortfarande är allergisk, men det finns en motkraft som skyddar. Jag förstår inte den medicinska innebörden av detta, men jag är mer besvärsfri från bisticck än vad jag någonsin

varit förut.

Jag klär på mig ordentligt vid arbetet med bina. Jag har bl.a. köpt P.O. Gustavssons utmärkta overall. Man kan dock aldrig helt skydda sig mot bisticck men hos mig leder detta numera inte till svullnad, knappt ens en rodnad. Förut kände jag ofta av ett bisticck några dagar men nu är besväret borta efter några minuter.

Jag fick ofta klåda i ögonen efter att ha jobbat med bina och detta satt i någon timme. Jag märker inte av någon sådan klåda numera.

Märkligt är också att jag inte längre tycker att bisticck gör ont. Tidigare har jag uppfattat bisticck som smärtsamma.

När jag började min hyposensibiliseringskur hände det, och speciellt när man ökade dosen, att jag blev kall och kände

mig blodfattig i kroppen. Det var obehagligt och jag kände mig rädd.

Jag vet att biodlare fortfarande har känt detta obehag efter två år och då lagt av med kuren. Jag känner också biodlare som efter två år trott sig vara återställda, lagt av med kuren och sedan fått en ny allergichock. Som enskild person har man ingen erfarenhet och har svårt att fatta riktiga beslut. Allergiprojektet skall väl så småningom ge information?

Redaktörens kommentar till biallergi:

Jag har alltid Cortisontabletter och en adrenalinspruta liggande i bilen under biodlingssäsongen. Från början kanske inte för min egen skull, utan mer om någon besökare vid någon kurs eller elev vid biodlingsundervisning skulle drabbas av allergichock. Det gäller att vara snabb då! Nu tänker jag även på mig själv om jag är i en bigård långt hemifrån - vem kan då hjälpa mig? Mobiltelefonen är också en säkerhetsfaktor.